

Dosarul nr. 2ra-1864/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Cucerescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

DECIZIE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând recursurile declarate de Societatea Comercială „Trans Cargo Terminal” Societate cu Răspundere Limitată și Vasile Bogdan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Bogdan împotriva Societății Comerciale „Trans Cargo Terminal” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 19 august 2015 Vasile Bogdan a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Trans Cargo Terminal” SRL solicitând anularea ordinului nr. 14 din 15 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră; a ordinului nr. 17 din 24 iunie 2015 privind completarea ordinului nr. 14 din 15 iunie 2015; a ordinului nr. 20 din 03 iulie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră.

La 17 septembrie 2015 Vasile Bogdan a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Trans Cargo Terminal” SRL solicitând anularea ordinului nr. 31 din 10 septembrie 2015 prin care a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră.

Tot, la 17 septembrie 2015 Vasile Bogdan a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Trans Cargo Terminal” SRL solicitând anularea ordinului nr.32 din 11 septembrie 2015 cu privire la concedierea lui Vasile Bogdan; restabilirea la locul de muncă și anume în funcția de operator de supraveghere video; încasarea de la pârât a sumei pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei; încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 09 octombrie 2015 a Judecătoriei Cahul s-au conexasă într-o singură procedură cererile de chemare în judecată depuse de Vasile Bogdan împotriva SC „Trans Cargo Terminal” SRL cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 09 octombrie 2015 a Judecătorei Cahul s-a strămutat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Bogdan împotriva SC „Trans Cargo Terminal” SRL cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor de judecată la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 11 decembrie 2015 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău cerere de chemare în judecată depusă de Vasile Bogdan împotriva SC „Trans Cargo Terminal” SRL cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor de judecată a fost primită spre examinare.

Prin hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Bogdan împotriva SC „Trans Cargo Terminal” SRL cu privire la anularea ordinului nr. 14 din 15 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră, a ordinului nr. 17 din 24 iunie 2015 privind completarea ordinului nr. 14 din 15 iunie 2015, a ordinului nr. 20 din 03 iulie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră, a ordinului nr. 31 din 10 septembrie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră, a ordinului nr. 32 din 11 septembrie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere; restabilirea la locul de muncă; încasarea prejudiciului material și moral.

Prin decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Vasile Bogdan; s-a casat hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a fost pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Bogdan împotriva SC „Trans Cargo Terminal” SRL cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea prejudiciului material și moral; s-au anulat ordinul nr. 14 din 15 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră, ordinul nr. 17 din 24 iunie 2015 privind completarea ordinului nr. 14 din 15 iunie 2015, ordinul nr. 20 din 03 iulie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră, ordinul nr. 31 din 10 septembrie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră, ordinul nr. 32 din 11 septembrie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere; s-a restabilit Vasile Bogdan în funcția de operator de supraveghere video în cadrul SC „Trans Cargo Terminal” SRL de la data concedierii din 11 septembrie 2015; s-a încasat de la SC „Trans Cargo Terminal” SRL în beneficiul lui Vasile Bogdan salariul mediu, calculat pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă în perioada 11 septembrie 2015 – prezent, în sumă de 161273,20 de lei; în partea restabilirii lui Vasile Bogdan în funcția de operator de supraveghere video în cadrul SC „Trans Cargo Terminal” SRL și încasării a unui salariu mediu în mărime de 3665,30 de lei, decizia adoptată se execută imediat; s-a încasat de la SC „Trans Cargo Terminal” SRL în beneficiul lui Vasile Bogdan cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli de asistență juridică în mărime de 6000 de lei; s-a încasat de la SC „Trans Cargo Terminal” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4838,20 de lei; în rest în partea încasării prejudiciului moral acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 27 iunie 2019 SC „Trans Cargo Terminal” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În contextul dat, recurentul a susținut că concluziile expuse de către instanța de apel în decizia contestată referitor la lipsa probelor ce confirmă faptul că Vasile Bogdan ar fi avut încălcări grave în exercitarea funcției deținute sunt neîntemeiate din motiv că la dosar au fost anexate un șir de înscrisuri care demonstrează încălcările comise de către salariat și anume fumatul pe teritoriul întreprinderii în afara locurilor special amenajate, somnul în timpul orelor de lucru și lipsa de la locul de muncă pe o perioadă îndelungată de timp (5-6 ore), fapt pentru care lui Vasile Bogdan i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare, după cum urmează: note informative, rapoarte și lămuriri parvenite de la colegii de serviciu a lui Vasile Bogdan cu privire la faptele comise de către acesta (f.d. 74, 75, 76, 79, etc, vol. I); înregistrările video și pozele care dovedesc faptele comise de intimat (f.d. 82-86, vol. I); fișa de post al intimatului și a Regulamentul intern al SC „Trans Cargo Terminal” SRL, care stabilește faptele comise de către intimat în calitate de încălcări nemijlocite a disciplinei muncii și securității de muncă (f.d. 103-105, vol. I); actul de petrecere a anchetei de serviciu din 10.09.2015, în care au fost stabilite încălcări ale obligațiilor de muncă în sensul pct. 10.4 m), 10.4 p) din Regulamentul intern, pct. 2.2.1, 2.2.3, 2.2.4, 2.2.5 din contractul individual de muncă și pct. 2.1, 2.2, 2.3, 2.4 și 4.1, 4.3, 4.4 din fișa de post al intimatului (f.d. 148-149, vol. I); trei Acte de constatare a gradului ridicat de risc, care confirmă că SC „Trans Cargo Terminal” SRL reprezintă un obiect industrial periculos, iar fumatul pe teritoriul întreprinderii și lipsa îndelungată de la locul de muncă (absența de la postul de supraveghere video) constituie o încălcare deosebit de gravă a securității pe teritoriul întreprinderii (f.d. 106-109, vol. I). Astfel, constatarea instanței de apel precum că nu au fost comise anumite încălcări grave dovedește doar faptul că au fost apreciate în mod arbitrar probele anexate, fără a intra în esența faptelor comise în concordanță cu circumstanțele în care faptele date au fost comise.

De asemenea, recurentul a declarat că instanța de apel a concluzionat că ordinele de sancționare a apelantului cu mustrare aspră, cât și ordinul de concediere nu conțin cele două elemente obligatorii, impuse de legiuitor și anume nu este prevăzut termenul în care sancțiunea poate fi contestată de salariat, ceea ce în opinia angajatorului este o constatare absolut greșită, deoarece în conținutul ordinelor se indică despre termenul de contestare a acestora. Mai mult, în toate ordinele de sancționare sus-menționate au fost indicate motivele de fapt a aplicării sancțiunii, în afară de motivele de drept, însă neindicarea în ordinele nr. 14 din 15.06.2015 și nr. 20 din 03.07.2015 a motivelor de drept sau indicarea lor cu greșeli tehnice nu exclude faptul încălcărilor comise și depistate, și nici nu poate duce la anularea sancțiunii aplicate.

La 31 iulie 2019, tradus în limba de stat la 29 august 2019, Vasile Bogdan a declarat recurs împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, modificarea deciziei instanței de apel în partea respingerii capătului de pretenție privind încasarea prejudiciului moral, cu încasarea

de la intimat în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 20000 de lei; în rest decizia contestată de a menține fără modificări.

În susținerea cererii de recurs s-a indicat că instanță de apel neîntemeiat a respins cerința privind repararea prejudiciului ca rezultat al eliberării nelegitime de la serviciu, ori, rezultând din dispozițiile art. 9 din Codul muncii, se atestă că în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

În aceste ordine de idei, Vasile Bogdan a declarat că instanță de apel urma să admită și solicitarea privind compensarea prejudiciului moral, ori constatarea ilegalității emiterii ordinelor cu anularea acestora atrage după sine încasarea din contul SC „Trans Cargo Terminal” SRL în beneficiul salariatului a mijloacelor bănești, care în opinia recurentului constituie suma de 20000 de lei, ca rezultat al suferințelor psihice și morale ce le-a suportat în perioada cuprinsă între 11 septembrie 2015 pînă la 17 septembrie 2015.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 14 mai 2019 și a fost expediată în adresa participanților la proces la 21 iunie 2019.

Colegiul precizează că recursurile declarate de către SC „Trans Cargo Terminal” SRL și de Vasile Bogdan la 27 iunie 2019 și respectiv la 31 iulie 2019 sunt în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 30 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursurile admisibile și a decis examinarea acestora în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de Vasile Bogdan, va admite recursul declarat de SC „Trans Cargo Terminal” SRL, va casa integral decizia instanței de apel și parțial hotărârea primei instanțe și în partea casată va pronunța o hotărâre nouă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs; b) să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre; f) să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Actele cauzei atestă că prin cererea de chemare în judecată depusă împotriva SC „Trans Cargo Terminal” SRL, Vasile Bogdan a solicitat anularea ordinului nr. 14 din 15 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, a ordinului nr. 17 din 24 iunie 2015 privind completarea ordinului nr. 14 din 15 iunie 2015, a ordinului nr. 20 din 03 iulie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, a ordinului nr. 31 din 10 septembrie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, a ordinului nr. 32 din 11 septembrie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere; restabilirea la locul de muncă; încasarea prejudiciului material și moral.

Judecând cauza, prima instanță a respins, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Bogdan împotriva Societății Comerciale „Trans Cargo Terminal” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

Curtea de Apel Chișinău, verificând legalitatea actului de dispoziție contestat de către Vasile Bogdan, a casat hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a pronunțat o nouă hotărâre prin care a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Bogdan împotriva SC „Trans Cargo Terminal” SRL cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea prejudiciului material și moral; a anulat ordinul nr. 14 din 15 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, ordinul nr. 17 din 24 iunie 2015 privind completarea ordinului nr. 14 din 15 iunie 2015, ordinul nr. 20 din 03 iulie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, ordinul nr. 31 din 10 septembrie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, ordinul nr. 32 din 11 septembrie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere; a restabilit salariatul Vasile Bogdan în funcția de operator de supraveghere video în cadrul SC „Trans Cargo Terminal” SRL de la data concedierii din 11 septembrie 2015; a încasat de la SC „Trans Cargo Terminal” SRL în beneficiul lui Vasile Bogdan salariul mediu, calculat pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă în perioada 11 septembrie 2015 – prezent, în sumă de 161273,20 de lei; în partea restabilirii lui Vasile Bogdan în funcția de operator de supraveghere video în cadrul SC „Trans Cargo Terminal” SRL și încasării a unui salariu mediu în mărime de 3665,30 de lei, decizia adoptată urmează a fi executată imediat; a încasat de la SC „Trans Cargo Terminal” SRL în beneficiul lui Vasile Bogdan cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli de asistență juridică în mărime de 6000 de lei; a încasat de la SC „Trans Cargo Terminal” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4838,20 de lei; în rest în partea încasării prejudiciului moral acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În corespundere cu prevederile art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Din conținutul normei enunțate se deduce că, hotărârea judecătorească trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților.

În mod necesar, o hotărâre judecătorească trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele pro și contra care au format, în fapt și în drept, convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată, argumente care, în mod necesar, trebuie să se raporteze, pe de o parte, la susținerile și apărările părților, iar, pe de altă parte, la dispozițiile legale aplicabile raportului juridic dedus judecății, în caz contrar hotărârea se va considera lipsită de suport probator și legal, și pronunțată cu nerespectarea prevederilor legale.

Așadar, verificând legalitatea și temeinicia deciziei atacate, prin prisma prevederilor legale, argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul constată că instanța de apel, la examinarea cauzei, a interpretat și a aplicat eronat prevederile legale, concluziile expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară.

Conform art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Raportând normele enunțate la circumstanțele cauzei din speță, Colegiul constată că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe greșit a apreciat materialul probator prezent la actele cauzei.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că Vasile Bogdan activat în funcția de operator supraveghere video în cadrul SC „Trans Cargo Terminal” SRL începând cu data de 01 octombrie 2013.

Prin ordinul nr. 14 din 15 iunie 2015, completat prin ordinul nr. 17 din 24 iunie 2015, în privința lui Vasile Bogdan a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră.

Prin ordinul nr. 20 din 03 iulie 2017 în privința lui Vasile Bogdan a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră, pe motiv că a fumat și a dormit la locul de muncă.

Prin ordinul nr. 31 din 10 septembrie 2015 lui Vasile Bogdan i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră pe motivul absenței în fața monitorului mai mult de 6 ore pe data de 09 august 2015 și 5 ore pe data de 13 august 2015.

Prin ordinul nr. 32 din 11 septembrie 2015 în privința lui Vasile Bogdan i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere în baza art. 86 alin. (1), lit. g) Codul muncii.

Conform art. 206 alin. (1) Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit.g-r)).

Aliniatul (5) al aceluiași articol prevede că la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

În contextul normei de drept precitate, Colegiul reține ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe referitor la constatarea admiterii de către salariat a încălcărilor disciplinei muncii, iar ca rezultat angajatorul corect a dispus emiterea ordinelor emise în vederea aplicării sancțiunii disciplinare lui Vasile Bogdan.

Colegiul menționează că la baza emiterii ordinelor de sancționare disciplinară au stat un șir de înscrisuri, care demonstrează acțiunile ilicite ale salariatului în timpul orarului de muncă efectuat.

În speța dată, Colegiul accentuează că prima instanță corect a precizat că ordinele au fost emise legal, fiind însoțite de probe veridice și care justifică aplicarea salariatului a sancțiunilor disciplinare, ori, la baza emiterii acestora au stat: nota informativă a șefului serviciului securitate Hutiev R.H., pozele care dovedesc cu certitudine încălcarea disciplinei în muncă (somnul în timpul orelor de muncă), cât și normele de securitate în muncă (fumatul la locul de muncă), prevederile pct. 4.4 a fișei de post, care expres prevăd încălcarea regimului de muncă și normelor de securitate în muncă, precum și securitatea antiincendiară (somnul în timpul orelor de muncă, fumatul la locul de muncă, părăsirea locului de muncă), deoarece pe teritoriul întreprinderii, în localitatea Giurgiulești, se află complexul cerealier în care se păstrează și ulterior se transportă cerealele, care conform anexei nr. 1 al Legii privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase reprezintă „obiecte industriale periculoase”. Astfel, faptul că salariatul a fumat pe teritoriul întreprinderii și anume în afara spațiilor special amenajate pentru fumători, constituie o încălcare deosebit de gravă și pune în pericol securitatea antiincendiară a SC „Trans Cargo Terminal” SRL.

Mai mult, conform raportului anchetei de serviciu și în baza înregistrărilor video, salariatul Vasile Bogdan a neglijat atribuțiile de serviciu stabilite în fișa de post și anume s-a constatat că la data de 10 septembrie 2015 reclamantul a lăsat fără supraveghere obiectul încredințat spre pază, fapt ce a dus la emiterea ordinului nr. 31 din 10 septembrie 2015.

În contextul dat, Colegiul consideră că instanță de apel eronat a reținut că în speță nu au fost admise anumite încălcări grave de către salariat, ori, înscrisurile enumerate supra demonstrează comportamentul iresponsabil al lui Vasile Bogdan în timpul orelor de muncă prin încălcarea regulamentului intern, ordinelor și dispozițiilor legale ale angajatorului, fapt ce a generat emiterea a mai multor ordine de sancționare disciplinară a salariatului.

La fel, Colegiul consideră că instanța de apel neîntemeiat a constatat că ordinele de sancționare emise în privința lui Vasile Bogdan cu mustrare aspră, cât și ordinul de concediere nu conțin cele două elemente obligatorii impuse de legiuitor și anume

nu este prevăzut termenul în care sancțiunea poate fi contestată de salariat și organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Cu referire la lipsa indicării în ordinele de sancționare emise în privința salariatului a termenului de contestare și a organului în care urmează a fi contestat, Colegiul reține ca relevante supozițiile SC „Trans Cargo Terminal” care justifică includerea în ordinele nr. 14 din 15 iunie 2015, completat prin ordinul nr. 17 din 24 iunie 2015, nr. 20 din 03 iulie 2017, nr. 31 din 10 septembrie 2015 și nr. 32 din 11 septembrie 2015 a termenului de contestare a acestora, precum și organul în care sancțiunea poate fi contestată.

De asemenea, este irelevantă și ipoteza instanței de apel referitor constatarea faptului că la emiterea ordinului nr. 32 din 11.09.2015 a fost încălcată procedura de aplicare a sancțiunii disciplinare – concedierea, întrucât nu au fost respectate prevederile art. 208 alin. (1) Codului muncii cu privire la modul de aplicare a sancțiunilor disciplinare și anume că până la aplicarea sancțiunii disciplinare angajatorul era obligat să solicite, în scris, de la salariat o explicație privind fapta comisă, ori, SC „Trans Cargo Terminal” SRL a justificat și poziția sa referitor la legalitatea emiterii ordinului respectiv prin faptul că la dosar au fost anexate explicațiile/lămuririle salariatului în privința faptelor comise la 09.08.2015 și la 13.08.2015. (f.d. 146, vol. I)

În aceste ordine de idei, Colegiul consideră că circumstanțele reținute de către instanța de apel în vederea ignorării de către angajator a prevederilor ce stabilesc modul de aplicare a sancțiunii disciplinare au fost combătute prin probe justificative în vederea întrunirii de către angajator a cerințelor stabilite de către legiuitor în art. 208 din Codul muncii.

În consecință, luând în considerare natura litigiului și marja de apreciere a instanței de judecată, Colegiul conchide că prima instanță a examinat principalele întrebări juridice puse în prezenta acțiune și s-a pronunțat în mod detaliat în privința fiecărui argument invocat pe marginea cererii de chemare în judecată, însă referitor la respingerea cerinței lui Vasile Bogdan privind anularea ordinului nr. 14 din 15 iunie 2015, instanța de judecată neîntemeiat a constatat netemeinicia pretenției date, în condițiile în care în ordinul respectiv lipsesc temeiului de drept ce au stat la baza emiterii acestuia, ori, rezultând din dispozițiile art. 210 alin (1), din Codul muncii, se atestă că sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin, în care se indică în mod obligatoriu: a) temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii; b) termenul în care sancțiunea poate fi contestată; c) organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Pe când, în ordinul nr. 14 din 15 iunie 2015 emis în privința lui Vasile Bogdan cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră astfel de temeiuri lipsesc.

Mai mult, lipsa temeiurilor de drept în ordinul nr. 14 din 15 iunie 2015 a fost confirmată și de către SC „Trans Cargo Terminal” SRL, fapt ce justifică anularea ordinului respectiv, ca fiind emis contrar legii, ori indicarea temeiurilor de drept la emiterea ordinului de aplicare a sancțiune este condiție obligatorie ce urmează a fi indicată de către angajator la aplicarea sancțiunii disciplinare.

Din considerentele expuse supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de Vasile Bogdan, va admite recursul declarat de SC „Trans Cargo Terminal” SRL, va

casa integral decizia instantei de apel și parțial hotărârea primei instanțe și în partea casată va pronunța o hotărâre nouă, în rest va menține hotărârea primei instanțe.

Recursul lui Vasile Bogdan, Colegiul îl va respinge ca urmare a aditerii recursului declarat de SC „Trans Cargo Terminal” SRL și din aceste motive argumentele invocate de către Vasile Bogdan nici nu urmează a fi dezbătute.

În conformitate art. art. 445 alin. (1) lit. a), b), f), 445 alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Vasile Bogdan.

Se admite recursul declarat de Societatea Comercială „Trans Cargo Terminal” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează integral decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Bogdan împotriva Societății Comerciale „Trans Cargo Terminal” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

Se casează parțial hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea în care a fost respinsă cererea de chemare în judecată privind anularea ordinului nr. 14 din 15 iunie 2015 emis în privința lui Vasile Bogdan cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră și în această parte se pronunță o nouă hotărâre prin se admite acțiunea și se anulează ordinul nr. 14 din 15 iunie 2015 emis în privința lui Vasile Bogdan cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră.

În rest, hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Victor Burduh